

Arrest

nr. 46 477 van 19 juli 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filippijnse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 maart 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. FRANSIS en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Filippijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op X.

Op 16 december 2008 dient de verzoekende partij een visumaanvraag in op grond van gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. Op 27 maart 2009 wordt de afgifte van een visum gezinshereniging goedgekeurd.

Volgens de verwerende partij schrijft de verzoekende partij zich op 19 juni 2009 in Leuven in.

Op 16 maart 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"In uitvoering van artikel 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (V. L.) (...) van Filippijnse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980: De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht.

Betrokkene legde een geboorteakte van haar dochter voor waarop vermeld staat:

'date and place of marriage of parents: not married'

In een opmerking betreffende de legalisatie van dit document wordt echter vermeld dat de inhoud van de geboorteakte vals verklaard is door de Filippijnse overheid. De ouders zijn getrouwd op 13 september 1993 in Cabuyao, Laguna.

Volgens het algemeen rechtsprincipe "fraus omnis corrumpit" kunnen uit een bedriegelijke handeling geen rechten voortvloeien.

Het recht op verblijf van betrokkene wordt dan ook ingetrokken."

2. Over de rechtspleging

In haar verzoekschrift vraagt de verzoekende partij dat haar *"in het bezit te stellen van een voorlopige verblijfsvergunning"*. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt in het voorliggend geschil op als annulatierechter, overeenkomstig artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij is derhalve niet bevoegd de verzoekende partij in het bezit te stellen van een voorlopige verblijfsvergunning. Ambtshalve wordt vastgesteld dat, in de mate dat het beroep de toekenning van een voorlopige verblijfsvergunning tot voorwerp heeft, het niet ontvankelijk is.

Ter terechtzitting hierop gewezen, doet de verzoekende partij afstand van haar vordering in zoverre deze ertoe strekt haar *"in het bezit te stellen van een voorlopige verblijfsvergunning."*

De verwerende partij verzet zich niet tegen deze afstand.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

3.1.1. De verzoekende partij stelt dat op het moment van de geboorte van haar dochters, zij nog niet getrouwd was en dat daarom de geboorteakte aangaf dat de ouders niet getrouwd waren. Voorts stelt de verzoekende partij dat de fraude, moest er al sprake van zijn, zeker niet intentioneel gepleegd werd en het dus niet de bedoeling was om de Belgische autoriteiten bewust te misleiden. Tot slot stelt de verzoekende partij dat de geboorteakte niet van doorslaggevend belang geweest is bij de erkenning van haar verblijfsrecht.

3.1.2. De verwerende partij stelt dat de voorgelegde huwelijksakte vals is, minstens dient vastgesteld te worden dat de verzoekende partij misleidende informatie heeft gegeven met het oog op een verblijfsrechtelijk voordeel. De verwerende partij stelt dat de huwelijksakte alleszins doorslaggevend geweest is voor het verkrijgen van een verblijfsrecht voor de verzoekende partij. Voorts stelt de verwerende partij dat het administratief dossier tegenstrijdige informatie bevat met betrekking tot het eerste huwelijk van de verzoekende partij met de heer A. De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing terecht werd genomen. De verwerende partij zet haar verweer als volgt uiteen:

"Verwerende partij stelt vast dat er bijzonder veel tegenstrijdigheden in huidig dossier aanwezig zijn. Verzoekster verklaart nu zelf dat zij getrouwd is geweest met de heer A. (...). Uit onderzoek is gebleken dat zij trouwden dd. 30 of 13 september 1993. Bijgevolg hadden de geboorteaktes van haar kinderen moeten aangeven dat de ouders getrouwd waren. Het tegendeel is waar. Daarop stelt de Dienst Vreemdelingenzaken vast dat er fraude in het spel is.

Verzoekster verklaart in huidig verzoekschrift dat zij echter getrouwd is met de heer A. (...) dd. 29 januari 1997 en gescheiden, zo blijkt uit een voorgelegd stuk (echtscheidingsvonnis), dd. 2 december 2005.

Het feit dat verzoekster, voordat zij in het huwelijk getreden is met de heer V. (...), getrouwd en gescheiden geweest is, komt verwerende partij bevreemdend over.

Uit de huwelijksakte dd. 4 augustus 2008 van verzoekster en de heer V. (...) blijkt namelijk dat haar burgerlijke staat op dat moment "single" is, "vrijgezel" met andere woorden. Dit is vreemd, aangezien zij op dat moment al gescheiden was geweest. Er kan ook geen twijfel bestaan over de vraag of de Filippijnse overheid het begrip "divorced" of met andere woorden "gescheiden", kent, aangezien op dezelfde huwelijksakte de burgerlijke staat van de heer V. (...) "divorced" aangeeft.

Verwerende partij concludeert derhalve dat voorgelegde huwelijksakte vals is, minstens dient vastgesteld te worden dat verzoekster misleidende informatie geeft met het oog op een verblijfsrechtelijk voordeel. De fraude, gepleegd door verzoekster, staat ontegensprekelijk vast in dit dossier.

Deze huwelijksakte is alleszins doorslaggevend geweest voor het bekomen van verzoeksters verblijfsrecht.

Met betrekking tot het huwelijk van verzoekster en de heer A. (...):

Het administratief dossier vertoont op dit vlak een aantal tegenstrijdigheden.

Uit de geboorteaktes van verzoeksters kinderen blijkt dat zij niet getrouwd waren. Volgens verzoekster was dit, omdat zij en de heer A. (...) pas in 1997 getrouwd zijn. Het onderzoek van de Filippijnse overheid toont echter aan dat zij dd. 13 of 30 september 1993 getrouwd zijn.

De huwelijksakte van verzoekster met de heer V. (...) geeft dan weer aan dat zij tot op dat moment altijd alleenstaande geweest is en, in ieder geval, noch getrouwd, noch gescheiden is geweest.

Verwerende partij kan dan ook niet anders dan concluderen dat de bestreden beslissing, omwille van de vele tegenstrijdigheden, de goeie is:

hoe het ook gedraaid of gekeerd wordt, verzoekster heeft valse documenten voorgelegd, minstens de Belgische Staat trachten te misleiden met het oog op het bekomen van verblijfsrechtelijke voordelen.

De bestreden beslissing verwijst terecht naar art. 42septies van de vreemdelingenwet en naar het rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit*, om een einde te maken aan het verblijfsrecht van verzoekster.

Verweerder verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, nr. 5268 van 1 februari 2010:

"Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt te beweren, het bestreden arrest niet enkel vaststelt dat werd voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht, maar dat ook de materiële motieven werden onderzocht; dat in het kader van de hem door artikel 39/2 §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toegemeten annulatiebevoegdheid, het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toekomt zijn oordeel in de plaats te stellen van de voor hem bestreden beslissing; dat hij enkel kan nagaan of de overheid bij de uitoefening van haar beoordelingsbevoegdheid is uitgegaan van gegevens die in feite en in rechte juist zijn en of de beoordeling die zij op grond van die gegevens heeft uitgebracht niet kennelijk onredelijk is (...). "

Verwerende partij stelt vast dat, gezien de vele tegenstrijdigheden in het dossier, de conclusie van de overheid de enige correcte is geweest.

Met betrekking tot de beweerde schending van het redelijkheidbeginsel, verwijst verwerende partij naar volgende rechtspraak van de Raad van State:

"De keuze die een bestuur maakt in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, schendt evenwel slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt" (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Verzoekster kan niet geloofwaardig volhouden de bestreden beslissing alle redelijkheid mist, gezien de voorgelegde misleidende informatie.

"In de nota repliceert verwerende partij dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekers verkregen verblijf in België het manifeste gevolg is van fraude. In de bestreden beslissing wordt

*duidelijk gemotiveerd dat het recht op vestiging ingetrokken wordt op grond van het principe *fraus omnia corrumpit*. De fraude blijkt afdoende uit de nietigverklaring van het huwelijk dat door het hof van beroep bevestigd werd. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de overheid in het kader van het vreemdelingencontentieux geen gevolgen mag trekken uit de nietigverklaring daargelaten de vraag of al dan niet cassatieberoep ingesteld werd. Een cassatieberoep is immers niet opschortend. Verzoeker toont tot op heden niet aan cassatieberoep te hebben ingesteld.*

*Op grond van de gegevens van het administratief dossier kan bezwaarlijk betwist worden dat de Belgische procedure tot gezinshereniging misbruikt werd en dat verzoeker in werkelijkheid niet de intentie had om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan met een Belgische onderdaan. Verwerende partij is van mening dat het rechtsprincipe '*fraus omnia corrumpit*' een rechtmatige, autonome rechtsgrond is om het verblijfsrecht te beëindigen. Bovendien wordt die redenering gevolgd in de rechtsleer en vooral ook door vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)" (RVV nr. 42 543 van 29 april 2010).*

Het eerste en tweede middel is derhalve niet ernstig."

3.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 42 septies van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij een geboorteakte voorlegde van haar dochter waarop vermeld staat dat haar ouders niet getrouwd zijn en de inhoud van deze geboorteakte vals verklaard werd door de Filippijnse overheid. Bijgevolg kunnen er geen rechten voortvloeien uit bedrieglijke handelingen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Waar de verzoekende partij betoogt dat de geboorteakte van haar dochter niet van doorslaggevend belang geweest is bij de erkenning van haar verblijfsrecht, voert ze de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 42 septies van de Vreemdelingenwet, dat als volgt luidt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht."

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 16 december 2008 een visumaanvraag indient op grond van gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. Op 27 maart 2009 wordt de afgifte van een visum gezinshereniging goedgekeurd en op 19 juni 2009 schrijft de verzoekende partij zich in Leuven in. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij het indienen van haar aanvraag de volgende documenten voorlegde: de huwelijksakte, een attest van de '*national bureau of Investigation*', de '*marriage license and fee receipt of two pesos*', een attest van de '*office of the civil registrar general*', de geboorteakte van de verzoekende partij, attest van niet-getrouwd voor het huidige

huwelijk, kopie van haar paspoort, getuigschrift van woonst van de echtgenoot van de verzoekende partij, getuigschrift van gezinssamenstelling, nationaliteitsbewijs van haar echtgenoot, uittreksel uit strafregister, identiteitskaart van de echtgenoot van de verzoekende partij, kopie van paspoort van de echtgenoot van de verzoekende partij, bevestiging van de Christelijke Mutualiteit (CM) dat de echtgenoot van de verzoekende partij bij hen ingeschreven is, inschrijvingsattest van de CM dat de verzoekende partij ten laste van haar echtgenoot is, vliegtuigticket van de verzoekende partij en een vliegtuigticket van de echtgenoot van de verzoekende partij. De geboorteaktes van de dochters van de verzoekende partij werden niet voorgelegd toen de verzoekende partij haar aanvraag op grond van artikel 40 bis juncto 40 ter van de Vreemdelingenwet ingediend heeft. Bijgevolg maakt de verwerende partij niet aannemelijk hoe de vermelding op deze geboorteaktes van *“doorslaggevend belang”* geweest is voor de erkenning van het verblijfsrecht van de verzoekende partij in functie van haar Belgische echtgenoot. Door te verwijzen naar een later ingediende geboorteakte die vals zou zijn, wordt niet aangetoond dat de documenten ingediend bij de aanvraag op grond van artikel 40bis juncto 40ter van de Vreemdelingenwet vals zouden zijn en dat de verzoekende partij bijgevolg valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt of fraude gepleegd heeft of ander onwettige middelen gebruikt heeft die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van haar verblijfsrecht.

In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat het administratief dossier een aantal aanwijzingen bevat om te concluderen dat de voorgelegde huwelijksakte vals is. De Raad wijst erop dat deze motivering niet kan teruggevonden worden in de bestreden beslissing en post factum is. In de bestreden beslissing wordt er enkel verwezen naar de geboorteakte van de dochter. Een a posteriori-motivering in de nota met opmerkingen van de verwerende partij vermag niet een onregelmatigheid in de bestreden beslissing te herstellen. De motiveringsplicht is geschonden. In die mate is het middel gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 maart 2010 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN